

Потвърждение за получаване и писмо за предстоящо приключване във връзка с множествена жалба, свързана с предполагаемо нарушение на Директива 93/12/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори и съдебната практика на Съда на Европейския съюз посредством решенията на испанския Върховен съд от 12 ноември 2020 г. относно индекса за ипотечните кредити (IRPH)

Референтен номер СНАР (2021) 00759.

Европейската комисия получи значителен брой жалби относно евентуалната несъвместимост на съдебната практика на испанския Върховен съд (Tribunal Supremo), свързана с позоваванията на индекса IRPH¹ в договорите за ипотечни кредити, сключени между потребители и банки, със съдебната практика на Съда на Европейския съюз по [Директива 93/13/ЕИО](#) на Съвета относно неравноправните клаузи в потребителските договори.

Службите на Европейската комисия регистрираха тези жалби в Централния регистър на жалбите СНАР под референтен номер СНАР (2021) 00759, който следва да бъде посочен във всяка кореспонденция по този въпрос.

Предвид големия брой жалби, получени по този въпрос, службите на Европейската комисия, за да потвърдят получаването на тези жалби и да информират всички жалбоподатели за резултатите от оценката на техните жалби по възможно най-ефикасен начин, и като имат предвид потенциалния обществен интерес в този случай, решиха да публикуват всички съобщения, отнасящи се до жалбоподателите на специалната страница на [уебсайта Europa](#).

По подразбиране службите на Комисията разглеждат жалбите по поверителен начин. Службите на Комисията могат да разкрият на органите на държавата членка, срещу която е подадена жалбата, самоличността на жалбоподателя и всяка информация, подадена от него, само ако жалбоподател избере неуповително обработване във формуляра за жалба. За разглеждането на жалбата може в някои случаи да се окаже необходимо службите на Комисията да разкрият самоличността на жалбоподателя.

По отношение на разглеждането на жалби се прилага [специална декларация за поверителност](#).

Службите на Европейската комисия оцениха жалбите с оглед на приложимото право на Европейския съюз и в съответствие с приоритетите в правоприлагането, определени в съобщението на Комисията [„Право на ЕС: по-добри резултати чрез по-добро прилагане“²](#).

Жалбоподателите считат, че решенията на Tribunal Supremo от 12 ноември 2020 г. относно клаузите на IRPH нарушават Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори и съдебната практика на Съда на Европейския съюз, по-специално решение по дело C-125/18 *Gómez del Moral Guasch* от 3 март 2020 г.

¹ Índice de Referencia de Préstamos hipotecarios — референтен индекс за ипотечни кредити.

² C(2016)8600, ОВ С 18/02 от 19.1.2017 г.

Съдилищата на държавите членки са тези, които трябва да анализират и оценят прозрачността и неравноправния характер в отделните случаи на договорните клаузи, които не са индивидуално договорени. Това следва, например, от дела C-125/18 *Gómez del Moral Guasch*, точка 52, и C-26/13 *Kásler and Káslerné Rábai*, точка 74, както и съединени дела C-224/19 у C-259/19 *Caixabank*, точка 68, относно възможната липса на прозрачност на договорна клауза, и също от дела C-243/08 *Pannon GSM*, точки 42 и 43, C-421/14 *Banco Primus*, точка 57, както и съединени дела C-224/19 у C-259/19 *Caixabank*, точки 73 и 77, относно възможния неравноправен характер на договорна клауза. Следва да се добави, че при оценката на договорните клаузи по конкретни дела националните съдилища са длъжни да вземат предвид съдебната практика на Съда на ЕС (вж. например съединени дела C-224/19 и C-259/19 *Caixabank*, точки 73 и 77), и в този случай по-специално решението по дело C-125/18 *Gómez del Moral Guasch*.

Ако след решение на Съда на ЕС в отговор на преюдициален въпрос продължават да съществуват съмнения относно тълкуването на преюдициалното запитване, съдилищата на държавите членки могат да отправят допълнителни преюдициални запитвания, за да поискат разяснения по въпроси, които не са били изяснени в предходните решения. Всъщност такъв е случаят с клаузите на IPRH и връзката между липсата на прозрачност и неравноправния характер на договорните клаузи, тъй като понастоящем пред Съда са висящи две преюдициални запитвания.

По-специално съдията на Първоинстанционен съд № 38 на Барселона, който повдигна въпросите в рамките на производството по преюдициално запитване C-125/18 *Gómez del Moral*, отправи нов преюдициален въпрос, за да изясни допълнителни аспекти на тълкуването на Директива 93/13/ЕИО. Решението на този съд в Барселона да отправи новите въпроси до Съда на ЕС датира от 2 декември 2020 г. и е достъпно в интернет в официалната испанска правна база данни CENDOJ със следния референтен номер: Roj: AJPI 34/2020 (ECLI:ES:JPI:2020:34A). Искането е регистрирано от Съда на ЕС под номер C-655/20. Освен това през януари 2021 г. съдията от Първоинстанционен съд № 2 на Ибиза отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, като постави шестнадесет въпроса, свързани с клаузата на IPRH, и тълкуването, което следва да се даде на Директива 93/13/ЕИО. Това решение също е достъпно в CENDOJ под следния референтен номер: Roj: AJPI 2/2021 (ECLI:ES:JPI:2021:2A).

Комисията вярва, че отговорите, които Съдът на ЕС ще даде на новите въпроси, ще осигурят повече яснота по този въпрос и по този начин ще спомогнат за разрешаването на въпроса, повдигнат от жалбоподателите по случая SNAP (2021) 00759.

Когато по въпросът е висящо преюдициално производство по член 267 ДФЕС и действията, които Комисията може да предприеме, не биха позволили да се ускори решаването на въпроса в значителна степен, Европейската комисия по принцип не счита за уместно да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу съответната държава по член 258 ДФЕС³.

³ Вж. съобщение на Европейската комисия: „Право на Съюза: по-добри резултати чрез по-добро прилагане“.

С оглед на двете преюдициални запитвания от испански съдилища, висящи пред Съда на ЕС по този въпрос, и независимо от оценката на решенията на Върховния съд от 12 ноември 2020 г., на този етап службите на Комисията не считат за целесъобразно да образуват производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу Испания.

Ако от решение по преюдициално запитване стане ясно, че националните правила или съдебната практика не са в съответствие с правото на ЕС, Комисията ще предприеме съответни действия вследствие на това решение. В това отношение, след като Съдът на ЕС е постановил решенията по горепосочените дела, ако има доказателства, че съдилищата на държава членка не спазват тези решения, което води до нарушение на правото на ЕС с достатъчно последователен и общ характер, Европейската комисия може да започне производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу съответната държава членка в съответствие с член 258 от ДФЕС.

Въз основа на горепосочените съображения службите на Комисията възнамеряват да приключат множествената жалба CHAP (2021) 00759 в близко бъдеще, без това да засяга възможните последващи действия след решенията на Съда на ЕС по висящите дела. Ако обаче жалбоподателите разполагат с допълнителна информация, сочеща, че Испания е извършила нарушение на правото на Съюза, което не е обхванато от горепосочената оценка, те имат възможност да предоставят тази информация в срок от четири седмици от датата на това съобщение на този уебсайт. Тази информация може да бъде изпратена по електронна поща на JUST-CHAP@ec.europa.eu.

Ако в срок от четири седмици не бъде получена нова информация или ако получената нова информация не доведе до различно заключение, службите на Комисията могат да приключат случая. Приключването на настоящата жалба няма да засяга действията, които Комисията може да предприеме след постановяване на решенията на Съда на ЕС по висящите дела.